08/07/2023

Φθιώτιδος Συμεών: «Αν χάσουμε την Κυριακή, χαθήκαμε!»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στα δύο σημεία του ορίζοντα, σε βορρά και νότο της Μητροπόλεως Φθιώτιδος, στις Λιβανάτες και στον Δομοκό, ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών για την εορτή της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακής.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών στον Εσπερινό στις **Λιβανάτες** αναφέρθηκε στον όρο και στην έννοια του Μάρτυρα σε διάκριση μάλιστα από τις έννοιες της ψευδομαρτυρίας και της λιπομαρτυρίας.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Φθιώτιδος

«Οι Μάρτυρες της Εκκλησίας μας είναι η ζωντανή εμπειρία της σχέσης με τον Θεό. Δεν καταθέτουν αξιολογικές κρίσεις και γνώμες, ούτε για τους ανθρώπους, ούτε για αυτούς που πιστεύουν, ούτε για αυτούς που δεν πιστεύουν. Οι ***Μάρτυρες της Εκκλησίας*** *μας δεν μπαίνουν μέσα σε ανθρώπινες συγκρούσεις ή σε ανθρώπινους διαχωρισμούς, δεν έρχονται για να υποκαταστήσουν το Θεό και να γίνουν εισαγγελείς των ανθρώπων, ούτε έρχονται να αποφανθούν περί της σωτηρίας των άλλων, αλλά έρχονται μονάχα να μιλήσουν για την αγάπη τους για τον Θεό και την αγάπη τους για τον άνθρωπο. Αυτό έρχονται και λένε, ο καθένας με τον δικό του τρόπο.*

Αντίθετα υπάρχουν μέσα στην ιστορία της Εκκλησίας και μέσα στην ιστορία της ζωής μας, αυτοί οι οποίοι γίνονται ψευδομάρτυρες, αυτοί δηλαδή, οι οποίοι μαρτυρούν, αλλά μαρτυρούν ψεύδη, αυτοί οι οποίοι, ενώ γνωρίζουν την αλήθεια, επιλέγουν το ψέμα. Αυτό άλλωστε μπορεί να εξυπηρετεί κάποια πρόσκαιρη σκοπιμότητα, κάποιο συμφέρον, κάποια ιδιοτέλεια, κάποια άλλη σκοπιμότητα, η οποία μπορεί να είναι εμφανής ή αφανής.

Αυτό μέσα στην ιστορία των αιώνων το πράττουν κατά καιρούς οι αιρετικοί μέσα στη ζωή της Εκκλησίας μας και μάλιστα τούτες τις ημέρες ζούμε μία τέτοια επέλαση ψευδομαρτύρων του Χριστού, οι οποίοι με το πρόσχημα της διανομής της Καινής Διαθήκης προσπαθούν να αναταράξουν και να συνταράξουν τη ζωή των ανθρώπων, τη ζωή των χριστιανών. Το ζούμε επίσης κατά καιρούς και με άλλες ομάδες σχισματικών, αιρετικών, οι οποίες ακολουθούν μία δική τους αυτόνομη πορεία, μία προσωπική ατζέντα ακριβώς όπως τους εξυπηρετεί, όπως τους βολεύει, και οι οποίοι πολύ εύκολα βαφτίζουν το ψάρι κρέας και το κρέας ψάρι, το άσπρο μαύρο και το μαύρο άσπρο και ενίοτε παρασέρνουν και διάφορους ανθρώπους, οι οποίοι είτε από άγνοια είτε από σκοπιμότητα και δικό τους προσωπικό συμφέρον δυστυχώς δίνουν πάτημα ή δίνουν άλλοθι ή προσπαθούν να συνδυάσουν και τα δύο. Και με το Θεό καλά και με το διάβολο καλά και με την αλήθεια καλά και με το ψέμα καλά, μόνο που αυτή η επιλογή αργά ή γρήγορα εξευτελίζει τον άνθρωπο στην κυριολεξία και τον καθιστά αφερέγγυο στις προσωπικές του σχέσεις και εν τέλει έρμαιο και άξιο πάσης κοροϊδίας.

Άλλη κατηγορία είναι οι ***λιπομάρτυρες****, αυτοί οι οποίοι καλούνται να μιλήσουν για αυτό που γνωρίζουν αλλά αποφεύγουν για να μην εκτεθούν, για να μην φανερωθούν, για να μην έρθουν σε μία ενδεχόμενη σύγκρουση, για να έχουν φυλαγμένα τα νώτα τους.*

Δυστυχώς όσοι επιλέγουν την οδό της λιπομαρτυρίας επιλέγουν την οδό της αποποίησης της προσωπικής ευθύνης αλλά δεν μπορεί να προχωρήσει η κοινωνία, η Εκκλησία, δεν μπορεί τίποτα να προχωρήσει αν αποφεύγουμε την ευθύνη,

κρυβόμαστε πίσω από την ευθύνη των άλλων. Το χειρότερο είναι να ζητάμε και το λογαριασμό από τους άλλους, να είμαστε εύκολοι στην κριτική για αυτούς που αναλαμβάνουν την ευθύνη να λάβουν θέση στα πράγματα ή να διοικήσουν ή να διαχειριστούν υποθέσεις, ασκούμε πολύ εύκολα κριτική και ενίοτε από την αναπαυτική καρέκλα ενός καφενείου ή μιας καφετέριας και υπό τη δροσιά ενός πετυχημένου καφέ και δεν σκεπτόμεθα ότι η πραγματική ευθύνη είναι ο καθένας να κάνει το καλύτερο που μπορεί, να μπαίνει μέσα στο πεδίο των μαχών από οποιοδήποτε μετερίζι μπορεί και να συμβάλει και να κρίνεται κιόλας, όχι μόνο να κρίνουμε, διότι από κριτές έχουμε γεμίσει μας λείπουν όμως οι κρινόμενοι και κυρίως οι αυτοκρινόμενοι, αυτοί που έχουν τη ***δύναμη της αυτοκριτικής***».

Ακολούθησε πάνδημη Ιερά **Λιτανεία** της Εικόνος της Αγίας Κυριακής στους δρόμους της Παραλίας Λιβανατών, προπορευομένης της Δημοτικής Φιλαρμονικής του Δήμου Λοκρών.

Η έννοια του ιερού στην ζωή του ανθρώπου

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών από τον **Δομοκό** έστειλε πολλά μηνύματα με έμφαση στην ιερότητα της ημέρας της Κυριακής.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος με αφορμή το όνομα της Αγίας Κυριακής, προσέγγισε την **έννοια του ιερού στην ζωή του ανθρώπου** και χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Οι γονείς της Αγίας Κυριακής, Δωρόθεος και Ευσεβία, ήτανε επί πολλά έτη άτεκνοι, δεν μπορούσαν να αποκτήσουν παιδί και όταν ο Θεός τους έφερε το παιδί

αυτό κατόπιν προσευχής, κατόπιν νηστείας, κατόπιν ικεσίας, κατόπιν πολλών δακρύων, επειδή γεννήθηκε αυτό το παιδί, αυτό το κορίτσι γεννήθηκε ημέρα Κυριακή, την ημέρα του Κυρίου, αποφάσισαν να το ονομάσουν Κυριακή. Και έκτοτε η ημέρα του Κυρίου, η ημέρα Κυριακή της εβδομάδος, η ημέρα της αναπαύσεως, η ημέρα της Αναστάσεως, η ημέρα η οποία αναγγέλλει την Όγδοη, την Ανέσπερη ημέρα της Βασιλείας, έγινε όνομα, έγινε όνομα, το οποίο το λαμβάνουν πάρα πολλοί άνθρωποι, πάρα πολλές γυναίκες και άνδρες, στην μνήμη της Αγίας Κυριακής, πάντα στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Η Αγία Κυριακήαναδεικνύει μπροστά μας την αξία της Κυριακής. Την αξία της ημέρας του Κυρίου. Αν δύο άνθρωποι, δύο απλοί άνθρωποι όπως ήταν οι γονείς της Αγίας, επέλεξαν να της προσφέρουν το όνομα αυτής της ημέρας, αν αυτοί οι άνθρωποι εμπνεύστηκαν και χάρισαν αυτό το όνομα και αυτό το νόημα στην Αγία Κυριακή έρχεται στην επιφάνεια ο τρόπος με τον οποίον προσεγγίζουμε εμείς στη ζωή μας την ημέρα της Κυριακής.

Αν χαθεί από τη ζωή μας η αίσθηση του ιερού, η αίσθηση του ξεχωριστού και αν το θέλετε και η αναγκαιότητα, ο άνθρωπος δικαιούται μίας ημέρας ξεκούρασης, δικαιούται μίας ημέρας, η οποία θα είναι ημέρα για έξοδο από την καθημερινότητα, ημέρα για έξοδο από τη ρουτίνα, ημέρα για έξοδο από τα βάσανα της κάθε ημέρας, από την οδύνη της κάθε ημέρας, από το άγχος και το τρέξιμο της κάθε ημέρας. Αν αυτό το λησμονήσουμε και το απεμπολήσουμε, τότε η ζωή μας θα γίνει ένας πολτός, τότε η ζωή μας θα πάψει να έχει κριτήρια, τότε τα πάντα θα είναι ισοπεδωμένα μέσα μας.

Ο Μέγας Βασίλειος μας διδάσκει ότι: ***«βίος ἀνεόρταστος, ὁδὸς ἀπανδόκευτος».***

Πόσο αξία λοιπόν έχει η εορτή και πόσο αξία έχει η Κυριακή και πόσο όμορφο είναι όταν την Κυριακή έστω την Κυριακή και ειδικά οι άνθρωποι δουλεύουν δύσκολα ωράρια, πολλές φορές συναντώνται φευγαλέα μέσα στο σπίτι, είτε αργά το βράδυ είτε νωρίς το πρωί, δεν δικαιούνται οι σύγχρονοι άνθρωποι να έχουν μία ημέρα, για να συναντηθούν; Δεν δικαιούνται να έχουν ένα μεσημέρι για να φάνε όλοι μαζί; Δεν δικαιούνται να έχουν ένα ελεύθερο απόγευμα, για να επισκεφτούν συγγενείς και φίλους, να κάνουν μία βόλτα, να ξεκουραστούν.

Πόσο αξία και αναγκαιότητα είναι η αργία της Κυριακής και πόσο έγκλημα, έγκλημα όχι μόνο θρησκευτικό, όχι μόνο φιλοσοφικό, αλλά και εργατικό, παραβιάζει τα δικαιώματα των εργαζομένων, παραβιάζει τα δικαιώματα των πολιτών, οι οποίοι δικαιούνται, δικαιούνται και η Πολιτεία υποχρεούται να τους έχει τη δυνατότητα αναψυχής και ξεκουράσεως, ανανεώσεως. Πως ο άνθρωπος θα αποδώσει στην καθημερινότητά του αν δεν έχει τη δυνατότητα να ξεφύγει μια μέρα, να ξεκουραστεί;

Το μήνυμα λοιπόν το θέτει η Αγία Κυριακή μέσα από το όνομά της. Το μήνυμα μας το στέλνουν οι γονείς της μέσα από την επιλογή, την οποία έκαναν. Μήνυμα που καλό είναι να το λάβουμε υπόψιν μας. Δεν μπορούμε όλοι μας ανεξαιρέτως κάθε μέρα να διαπιστώνουμεψυχολογικά προβλήματα και τα εγκλήματα που γίνονται στην κοινωνία μας, δεν μπορούν κάθε μέρα να κάνουν τις κλαίουσες διάφοροι από τις τηλεοράσεις, και να μην είμαστε θεματοφύλακες της αργίας της Κυριακής, θεματοφύλακες της ξεκούρασης. Πως αυτός ο άνθρωπος δεν θα τρελαθεί αν δουλεύει κάθε μέρα, πως αυτός ο άνθρωπος δεν θα τρελαθεί στην κυριολεξία, όταν χαθεί κάθε έννοια του ιερού;

Η Αγία Κυριακή γίνεται και προστάτης των εργαζομένων, προστάτης της εργατιάς, προστάτης του λαού, ο οποίος δικαιούται και αξιώνει μίας ημέρα έστω, μίας ημέρας έστω, για τον εαυτό του, το δικαιούται ο άνθρωπος για να ησυχάσει. Έχουμε ανάγκη λοιπόν Κυριακής. Έχουμε ανάγκη Κυριακής. Έχουμε ανάγκη να

επιστρέψει η Κυριακή στη ζωή μας, με τον εκκλησιασμό, με τον καφέ, με την εφημερίδα την Κυριακάτικη, με την συνάντηση με τους φίλους, με την οικογένεια, έχουμε ανάγκη αυτή την Κυριακή στη ζωή μας όσο ποτέ άλλοτε. Η Κυριακή θα μας σώσει. Αν χάσουμε την Κυριακή, χαθήκαμε!».

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών είχε μια ευχάριστη πνευματική επικοινωνία με τους κληρικούς, με τους τοπικούς άρχοντες και με τον πιστό λαό τόσο στην ΠαραλίαΛιβανατών όσο και στον Δομοκό.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου